

Medailon vítěze VII. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou „Dřevorubec 2008“, Huberta Bartáka

Hubert Barták se narodil v roce 1959 v rodině lesníka. Jeho otec, Josef Barták, pracoval od roku 1947 do roku 1980 jako lesník u Vojenských lesů a statků v Mimoni. Dá se říci, že už tím bylo předurčeno, jakým směrem se budou ubírat kroky mladého Huberta. Již na Základní škole v Osečné byly jeho největšími zálibami sport a činnost v přírodovědném oddíle.

První zkušenosti s dřevorubeckými soutěžemi získal jako žák lesnického učiliště v Hejnicích, které reprezentoval na celostátní soutěži žáků lesnických učilišť. „*Dodnes si pamatuji, že konečný výsledek nebyl nijak oslnivý. V téžbě jsem dokonce zavěsil strom a překročil limit*“, dodává Hubert Barták ke svým začátkům.

K soutěžení s motorovou pilou přivedl Huberta mistr odborného výcviku z lesnického učiliště v Hejnicích, pan Jiří Sedláček, a později i jeho starší bratr Vlastimil Sedláček, který tehdy vykonával funkci vedoucího lesní správy ve Stráži pod Ralskem, kam v roce 1983 nastoupil Hubert Barták jako těžař.

V téžební činnosti pracoval téměř 20 let. Poté absolvoval tříleté dálkové studium ve Vimperku a již pátým rokem vykonává funkci lesního na lesní správě Hamr u divize VLS ČR v Mimoni.

Prvního srovnání s dospělými se Hubert dočkal na podnikové soutěži VLS, která se konala v roce 1986 v Mimoni. Kvalitní příprava se promítla do celkového umístění. Soutěžil v kategorii do 30 let, ve které zvítězil a tím se kvalifikoval na své první mistrovství republiky.

„*To se tehdy konalo na severu Moravy v Čeladné. Od té doby jsem se až na dvě tři výjimky zúčastnil všech ročníků Dřevorubce. Zpočátku nebyly výsledky nijak výrazné, častokrát zapracovala nezkušenosť či nervozita. Pochopil jsem, že výsledky se nedostaví ihned. Před závody jsem hodně trénoval a hlavně se díval, jak to dělají ti zkušenější a úspěšní. Snil jsem o medailových umístěních na mistrovství republiky a o účasti na mistrovství světa*“, popisuje své začátky na republikových mistrovstvích.

Vítězem mistrovství České republiky se stal Hubert Barták dvakrát. Poprvé v roce 2004 ve Svobodě nad Úpou a podruhé letos na Skelné Huti. Kromě toho se několikrát umístil na stupních vítězů jako první nebo druhý vicemistr.

Svého prvního mistrovství světa se Hubert zúčastnil v roce 1993 ve švýcarském Luzernu a hned vybojoval stříbrnou medaili v disciplíně odvětvování. V následujících letech reprezentoval Českou republiku na dalších mistrovstvích světa – 1994 Rumunsko, 1996 Německo, 1998 Rakousko, 2004 Itálie a 2006 Estonsko. Letos ho, v případě že zdraví vydrží, čeká již sedmá účast, a to v německém Tripsdrillu.

Svého největšího úspěchu dosáhl v roce 1996 na mistrovství světa v Německu, kde se umístil na druhém místě v celkové klasifikaci. „*Světová soutěž se tehdy konala v dubnu za poměrně složitých klimatických podmínek (vítr, námraza) v horském lyžařském středisku Oberhof. Od titulu mistra světa mě dělil o necelý*

1 mm hlubší zářez při odvětvování. V dalších letech jsem se k tomuto výsledku již nikdy nepriblížil, i když jsem v přípravě nic neošidil a věnoval jí spoustu hodin", hodnotí svůj největší soutěžní úspěch.

V roce 1993 v Luzernu se Hubert Barták setkal poprvé s tzv. dřevosocháním, vyřezáváním soch z dřevěného kmene motorovou pilou. Nedalo mu to a dřevosochání se začal intenzivně věnovat. I v této „disciplíně“ je velmi úspěšný. Dnes můžete jeho dřevěné sochy spatřit mimo jiné například v Desné nebo v parku v Konstantinových Lázních.

Hubertu Bartákovovi jsme položili i několik otázek:

Koho a proč z Tvých současných či minulých soupeřů si vážíš:

Když se mě zeptáte, koho ze soupeřů si nejvíce vážím, tak odpovím že všech. Ale o něco více si vážím těch, kteří na závody jezdí s vědomím, že úspěšní nebudou a přesto se jich pravidelně zúčastňují.

Co pro Tebe znamenalo, že se letošní mistrovství ČR konalo u VLS? Připravoval ses nějak výjimečně, byla výjimečná i nervozita před startem?

Nad odpověď na tuto otázkou jsem dlouho přemýšlel. Jelikož mám zdravotní problémy s kolenem a ani roky nelze zastavit, chtěl jsem uspět (vyhrát). A tomu jsem podřídil i přípravu.

Mají soutěže dle Tvého názoru budoucnost? Jak obstojí v konkurenci soutěží typu Stihl Timbersports?

Často se při setkáních se soutěžícími, rozhodčími a funkcionáři bavíme, jestli soutěže v této podobě mají budoucnost. Já jsem trochu pesimista. Tím, jak v lese ubývají dřevorubci a nahrazují je stroje, ubývá i soutěžících. Stačí se podívat do startovní listiny, kdy se na mistrovství republiky přihlásilo pouze 21 českých závodníků. Dalším problémem je zvyšující se finanční náročnost tohoto sportu jak pro závodníky, tak především pro pořadatele. Možná bychom se měli podívat k sousedům do Rakouska a Německa jak na to.

Chtěl bys ještě něco osobního dodat na závěr?

Díky soutěžím jsem poznal mnoho krásných míst v Čechách, na Slovensku a v Evropě. Zažil jsem kromě předstartovních stresů také mnoho krásných chvil. Chtěl bych také poděkovat všem, kteří se starají, aby tyto soutěže žily dál a popřát jim mnoho sil!